ଆୟକର ଟିକସ ଆୟୁକ୍ତ, ବମ୍ବେ

ବନାମ

ଟି. ପି. କୁମାରନ୍

ଅଗଷ୍ଟ 16,1996

[କେ. ରାମାସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ଜି. ବି. ପଟ୍ଟନାୟକ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଦେୱାନୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତା, 1908: ଧାରା 11

ବ୍ୟାଖ୍ୟା 4-- ଆଦେଶ 2, ନିୟମ 2

ସକାରାତ୍ମକ ପୂର୍ବ-ନିଷ୍ପତ୍ତି --ଆୟକର ଅଧିକାରୀ-- ଖାରଜ--ମକଦ୍ଦମା ବିରୋଧରେ--ମକଦ୍ଦମା ବିଚାରାଦେଶ ଏବଂ ସେବାରେ ବାଦୀଙ୍କୁ ପୁନଃ ନିଯୁକ୍ତି-- ବକେୟା ଦେୟପାଇଁ ଆଜ୍ଞାଦେଶ -- ସମସ୍ତ ବକେୟା ଦେୟ ପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶ -- ଆଦେଶ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ରୂପ ନେବା--ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଆବେଦନରେ କରାଯାଇଥିବା ସୁଧ ଦାବିକୁ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ -- ଆବେଦନ-- ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇଛି, ସୁଧ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ, ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ବଡ ଆଇନଗତ ତ୍ରୁଟି କରିଛନ୍ତି -- ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇଛି, ଦାବିକୁ ସକାରାତ୍ମକ ପୂର୍ବ-ନିଷ୍ପତ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଅବରୋଧ କରାଯାଇଛି -- ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ, ଯେହେତୁ ମକଦ୍ଦମାରେ କୌଣସି ଦାବି କରାଯାଇନଥିଲା, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଅଲଗା ନିଦାନ ପାଇବା ପାଇଁ ବାରଣ କରାଯାଇଥିଲା।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର: ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 11399/1996

16.8.94 ମସିହାରେ, ଏର୍ଣ୍ଣାକୁଲମ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ, ଓ. ଏ. ସଂଖ୍ୟା 2026/1993 ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଏହି ଆବେଦନ ଆସିଛି।

ଆର୍. ଆର୍. ମିଶ୍ର, ଆର୍. ସତୀଶ ଏବଂ ଏସ୍. ଏନ୍. ଟର୍ଡୋଲ୍ ଆବେଦନକାରୀ ପାଇଁ।

ଇ. ଏମ୍. ଏସ୍. ଅନାମ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ।

ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା:

ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା।

ଆମେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ବିଦ୍ୱାନ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କୁ ଶୁଣିଛୁ।

16.8.1994 ରେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ, ଏର୍ଣ୍ଣାକୁଲମଙ୍କ ଓ. ଏ. ସଂଖ୍ୟା 2026/93 ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନ ଆସିଛି। ସ୍ୱୀକାର୍ଯ୍ୟ ଯୋଗ୍ୟ ସ୍ଥିତି ହେଉଛି ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ଆୟକର ଅଧିକାରୀ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବାବେଳେ ତାଙ୍କୁ ଚାକିରିରୁ ବରଖାସ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା। ବରଖାସ୍ତ ଆଦେଶ ବିରୋଧରେ ସେ ଏକ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥିଲେ। ଏହି ମକଦ୍ଦମାରେ ବିଚାରାଦେଶ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଫଳସ୍ୱରୂପ ତାଙ୍କୁ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଥିଲା। ବକେୟା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇନଥିବାରୁ, ସେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ

ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଅଗଷ୍ଟ 16, 1982 ମସିହାରେ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ବକେୟା ପରିଶୋଧ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ।ସେହି ଆଦେଶ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ଯାହାଫଳରେ ବକେୟା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହାପରେ ଉତ୍ତରଦାତା ବାର୍ଷିକ 18 % ସୁଧ ଦାବି କରି ଏକ ଓ. ଏ. ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ତାଙ୍କ ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶରେ ସୁଧ ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନ ଆସିଛି ।

ଦେୟ ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବାରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଆଇନର ଏକ ଗୁରୁତର ତ୍ରୁଟି କରିଛନ୍ତି । ସିପିସିର ଧାରା 11, ବ୍ୟାଖ୍ୟା IV, ଅଧୀନରେ ଏହି ଦାବିକୁ ସକାରାତ୍ମକ ପୂର୍ବ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଦ୍ୱାରା ନିଷେଧ କରାଯାଇଛି, ଯେଉଁଥିରେ କଳ୍ପନା କରାଯାଇଛି ଯେ କୌଣସି ମାମଲା ଯାହା ପୂର୍ବ ମକଦ୍ଦମାରେ ପ୍ରତିରକ୍ଷା କିମ୍ବା ଆକ୍ରମଣର ଆଧାର ହୋଇଥାଇପାରେ ଏବଂ ହେବା ଉଚିତ, ପରବର୍ତ୍ତୀ ମକଦ୍ଦମାରେ ସିଧାସଳଖ ଏବଂ ଯଥେଷ୍ଟ ଭାବରେ ଏକ ପ୍ରସଙ୍ଗ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବ । ତେଣୁ ଯେତେବେଳେ ଦାବି, ପୂର୍ବରୁ କରାଯାଇଥିଲା, ସେ ସୁଧ ପାଇଁ ସୁରକ୍ଷିତ ବିଚାରାଦେଶ ପାଇବା ଉଚିତ୍ ଥିଲା । ସେ ଏପରି ଚାହିଁନଥିଲେ ଏବଂ ତେଣୁ, ଏହା ପୂର୍ବ-ନିଷ୍ପତ୍ତି ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛି । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ, ଯେତେବେଳେ ସେ ଏକ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥିଲେ ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ ତାହା ଦାବି କରିନଥିଲେ, ସିପିସିର ଆଦେଶ 2, ନିୟମ 2, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ପୃଥକ ଭାବରେ ପ୍ରତିକାର ମାଗିବା ପାଇଁ ନିଷେଧ କରେ । ଉଭୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଓ. ଏ. ଘୋଷଣୀୟ ନୁହେଁ ।

ତଦନୁସାରେ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା । ଖର୍ଚ୍ଚ ପାଇଁ କୌଣସି ଆଦେଶ ନାହିଁ ।

ଟି. ଏନ୍. ଏ. ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:

ଶ୍ରୀ ଜଟାଧାରୀ ସେଠୀ

ଉପବିଭାଗ ଅଧିକାରୀ (ଅନୁବାଦ), ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।